

નિરંજન જાદુ દીઠે

નિરંજન જાદુ દીઠે, દોડ્યો અંજાઈ પૂંઠે;
રોકડિયો સોદાગર શાશ્વત, લૂંટ્યો 'નવનીત' કડકે.

ટેબલ-કાગળ કંઈ નહીં, કડકો ઊભો સડકે;
અજબ-ગજબની ઠંડકે, સંજ્ઞા-પ્રજ્ઞા અલખે.

'શુદ્ધાત્મા છું' સમજાશે, ક્યાંય કશું નહીં અડકે;
અજ્ઞાની સંકેલે ભીનું, "જ્ઞાની" મેલે તડકે.

તે 'દાદા' નિત્યે નવાં, સૂક્ષ્મ પદોમાં છલકે;
અઘક્ષણે પાતાળી ઝરણાં, સરસ્વતી મા પ્રગટે.

અભિયાસે અધિયાસ છૂટે, આરાધન યોગેશ 'તે';
બિનરિયાઝી નિદિધ્યાન સે, કલાકાર હૈ બ્રહ્મ કે. ---નિરંજન...

ચાંદ-સૂરજ સિતારે 'તે', અંબોધિ ભરતી જ 'તે';
શાશ્વત હિલ્લોળે ઊછળે 'તે', મોજાં મંગલ હુદિયે.

શુદ્ધ ચિત્ત કિશન-રાધિકે, અમૃતમય નિજ-વાટિકે;
શ્રી કૃષ્ણ શરણં અનન્ય, શુદ્ધાત્મા થઈ નાચી લે. ---નિરંજન...

નિર્ભેદી લગ્નોત્સુકો, 'ગાયકી'- 'ગાયક' તે પૂંઠે;
કિન્નર સ્વર શાશ્વત-સંબંધથી, ભરતખંડ ઝળૂંબે.

ગંગા કાંઠે તપ શેં? માળ ફરે છે સ્વયં એ;
અથડાવે નહીં જ્ઞાન સરળ, સત્, કર્મ-ક્રિયા નહીં 'અકમે'.

ગોકુળ કાના બંસરી, અસંગ ચહુદિશ ખંજરી;
વાવત્યંદર સૂરજ તપશે, 'અકમ'-વિક્રમ ઐશ્વરી.

આવા "જ્ઞાની" મુશાયરા, થાય નહીં કદી દુબારા;
ભૂતકાળે નહીં, ભવિષ્યમાં નહીં, જ્યોતિસ્વરૂપ તે ઝળાંઝળાં.

જગતે પુણ્યૈઈ જાગશે, 'આફીન' લોક પુકારશે;
લાખો યુગો સુધી આવો, 'દાદો' નહીં અવતરશે.

'દાદા'ની કરુણા થકી, 'નવનીત' રમણા શ્વાસ 'તે';
જય સચ્ચિદાનંદ જગતને, અમૃત-કુંભો પાશે. ---નિરંજન...

